

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Διοικούσα Ἐπιτροπή:

Λέανδρ. Νικολαΐδης, Γ. Μ. Δρίκος, Κ. Θ. Βέλλος, Μηνᾶς Λογοθέτης, Ἄντ. Λαγουδάκης, Θ. Α. Μαυριδόπουλος, Γεώργ. Στάθης

Χρησιμοποίησις ξυλωδῶν οὐσιῶν ὡς καυσίμου ὕλης

ὑπο Γ. Σ. ΣΤΡΙΓΚΟΥ, ὑφηγητοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου

Ξυλώδεις οὐσίαι δυνάμεναι νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς καύσιμος ὕλη πλὴν τῶν πριονιδίων τῶν ξυλουργικῶν ἐργοστασίων καὶ τῶν ἐκχυλισμένων ἐλαιοπυρήνων, ἧτοι καυσίμων ὕλων ἐτοιμῶν πρὸς καύσιν ὑπάρχουν καὶ αἱ κάτωθι διαθέσιμοι παρ' ἡμῖν εἰς σημαντικὰ ποσότητες, αἱ ὁποῖαι ὁμῶς χρῆζονται προκατεργασίας τινὸς πρὶν ἢ διατεθοῦν πρὸς καύσιν.

Πρόκειται περὶ ὑπολειμμάτων ἐκχυλίσεως δύο ἐν χρήσει παρ' ἡμῖν πρώτων ὕλων.

α) Ξυλοκεράτων (Χαρουπίων) ὧν γίνεται ἐντατικὴ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη κατεργασία πρὸς παραγωγὴν οἰνοπνεύματος. Τὰ ξυλοκέρατα τεμαχίζονται ἢ ἀλέθονται εἰς εἰδικὰς ἐγκαταστάσεις (Μύλους χαρουπίων) καὶ ἔπειτα ἐκχυλίζονται εἰς τὰς ἐν τοῖς οἰνοπνευματοποιεῖσι γνωστὰς ἐγκαταστάσεις ἐκχυλίσεως, τὰς ἐκζαχαρώσεις. Τὰ μετὰ τὴν ἐκχύλιν ἀπομένοντα ὑπολείμματα ἀποτελοῦν προϊόν κατάλληλον πρὸς καύσιν.

β) Ἄγρια βαλανίδια. Ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ τοῦ γνωστοῦ καρποῦ, ὅστις προκειμένου περὶ ἡμέραν βαλανιδίων χρησιμεύει ὡς τροφὴ κτηνῶν, ἀλλὰ περὶ τοῦ πλουσιῶν εἰς Ταννίνην φλοιώδους περιβλήματος αὐτῶν. Τὸ περιβλήμα τοῦτο θρυμματίζεται εἰς εἰδικούς μύλους καὶ εἶτα ἐκχυλίζεται ὡς τὰ ξυλοκέρατα. Κατὰ τὴν ἐκχύλιν λαμβάνομεν ὑγρὸν πλούσιον εἰς Ταννίνην, ὅπερ συμπυκνῶμεν καὶ ξηραίνομεν διδὲν κόνιν πολυτίμον διὰ τὴν δέψιν τῶν δερμάτων. Ὑπάρχουν δύο μεγάλα ἐργοστάσια κατεργασίας βαλανιδίων (ἐν Ἐλευσίῃ καὶ Μυτιλήνῃ) καὶ τινὰ ἄλλα μικρά, τὰ ὁποῖα παράγουν Ταννίνην κονιοποιημένην ἢ συμπεπυκνωμένην.

γ) Φλοιοὶ πεύκων. Ἡ χρῆσις των εἶναι μετρία ἐν Ἑλλάδι. Καὶ οὗτοι ἐκχυλίζονται πρὸς παραγωγὴν Ταννίνης.

Τὰ ξυλοκέρατα παράγονται κυρίως ἐν Κρήτῃ καὶ Κυνουρίᾳ. Τὰ πλουσιώτερα εἰς σάκχαρον καὶ εἰς ποιότητος παράγονται ἐν Κύπρῳ.

Δεδομένου ὅτι αἱ σταφιδάμπελοι αἱ παράγουσαι σταφίδα κατωτέρας ποιότητος, ἢ ὁποῖα χρησιμοποιεῖται πρὸς παραγωγὴν οἰνοπνεύματος, ἔχουν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκτριζωθῆ, ἢ ἐκ σταφίδος παραγωγὴ οἰνοπνεύματος ἔχει ἐλαττωθῆ. Ἐπομένως ὡς κύριον ἐγχώριον προϊόν πρὸς παραγωγὴν οἰνοπνεύματος δύνανται νὰ θεωροῦν τὰ ξυλοκέρατα. Ἡ ἔτησις παραγωγῆ αὐτῶν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἀνέρχεται εἰς 15—20 χιλιάδες τόννους (βεβαίως ἄνευ τῆς παραγωγῆς τῆς Κύπρου).

Ἡ παραγωγὴ βαλανιδίων καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἀνέρχεται περίπου εἰς 12.000 τόννους. Μολοντί δὲ γίνεται καὶ ἐκ Τουρκίας εἰσαγωγὴ βαλανιδίων, λόγῳ ἀνεπαρκείας τῆς ἐν Ἑλλάδι παραγωγῆς πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς βιομηχανίας εἰς τὴν κατωτέρω μελέτην καὶ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μόνον τὴν ἐγχωρίαν παραγωγὴν.

Τὰ ξυλοκέρατα περιέχουν κατὰ μέσον ὅρον 40% σακχάρου ἐκχυλισομένου, ἔχουν δὲ ὑγρασίαν 0—20%. Τὰ βαλανίδια περιέχουν περίπου 45% Ταννίνην καὶ 5—10% ὑγρασίαν.

Δυνάμεθα ὅθεν νὰ δεχθῶμεν ὡς στερεὰν οὐσίαν

ἧτοι ὡς καύσιμον ἐν ξηρᾷ καταστάσει τὸ ἥμισυ τῆς ὅλης παραγομένης ποσότητος.

Ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ξένη βιβλιογραφία οὐδὲν στοιχεῖον ἀναφέρουν περὶ τοιαύτης καυσίμου οὐσίας. Μόνον εἰς τινὰ γερμανικὰ συγγράμματα ἀναφέρεται τοιαύτη τις οὐσία ὡς Lohc, ἀφορῶσα ὑπολείμματα ἐκχυλίσεως πευκοφλοιῶν ἢ παρεμφερῶν οὐσιῶν. Ὁ Συγγραφεὺς τοῦ παρόντος ἐκ δοκιμῶν γεγομένων εἰς ἐργοστάσιον τῆς Ἐλευσίης συνήγαγε τὰ ἐξῆς συμπεράσματα:

α) Ἀμφότερα τὰ ὑπολείμματα ἐκχυλίσεως ἔχουν τὴν αὐτὴν διαγωγὴν ἐπὶ τῆς πυρᾶς. Τοῦτο ἀνεμῆνετο βεβαίως, διότι ἡ σύστασις τῶν ξυλωδῶν τούτων οὐσιῶν εἶναι περίπου ἡ αὐτή.

β) Ἡ ἀνά χιλιόγραμμα ὑπολειμμάτων ἐκχυλίσεως ἀμφοτέρων τῶν δύο τούτων εἰδῶν τῆς αὐτῆς ὑγρασίας (κατόπιν ξηράσεως εἰς τὸν ἥλιον), ἀτμοπαραγωγὴ εἶναι πρακτικῶς ἡ αὐτή.

Ἐκ τῶν ἄνω προκύπτει ὅτι κατ' οὐσίαν πρόκειται περὶ καυσίμων τῆς αὐτῆς ποιότητος. Μὴ ἀρκοῦμενος ὁμῶς εἰς τὰ ἐξ ἐμπειρίας συμπεράσματα, προέβην εἰς δειγματοληψίαν ὑπολειμμάτων ἐκχυλίσεως ξυλοκεράτων, τὰ ὁποῖα ἐπέβαλον εἰς ἐξέτασιν εἰς τὰ ἐν τῷ Ε.Μ.Π. ἐργαστήριον τῶν Καθηγητῶν κ.κ. Α. Βουρνάζου καὶ Ι. Γαζοπούλου. Σκοπὸς τῆς ἐρεύνης ἦτο νὰ δειχθῆ ὅτι τὰ ἄνω ὑπολείμματα οὐδόλως διαφέρουν τῆς εἰς τὰ γερμανικὰ συγγράμματα ἀναφερομένης Lohc.

Ἡ βεβαιότης μου περὶ τούτου στηριζομένη εἰς τὰς ἄνω ἐκτεθείσας δοκιμὰς ἐπιστοποιήθη ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐν τοῖς Ἐργαστηρίοις ἐρευνῶν. Καὶ εἰς τὸ ἤδη λιθογραφηθὲν ἐν τῷ Ε.Μ.Π. Συγγράμμα μου περὶ ΑΤΜΟΛΕΒΗΤΩΝ καὶ εἰς τὸν ἐν τῇ σελίδι 9 διδόμενον πίνακα περιλαμβάνονται εἰς τὴν αὐτὴν στήλην ὅλαι αἱ ξυλώδεις οὐσίαι.

Ἀποτελέσματα ἐργαστηριακῶν ἐρευνῶν. Δειγματοληψία ἐγένετο διπλῆ ἧτοι ἀφ' ἐνός μὲν ξυλωδῶν ὑπολειμμάτων νεωστὶ ἐκχυλισθέντων ξυλοκεράτων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τοιούτων ἐκχυλισθέντων πρὸ ἐξαμήνου περίπου καὶ ἀποθηκευθέντων εἰς τὸ ὑπαιθρον. Εἰς διπλῆν δειγματοληψίαν ὠδηγήθη ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τόσον ἡ ἐμφάνισις παλαιοῦ καὶ νέου ὑπολείμματος, ὅσον καὶ ἡ ἐπὶ τῆς πυρᾶς διαγωγὴ αὐτῶν ὑπῆρξε διάφορος. Οὕτω τὸ νεῶν ὑπόλειμμα, εἶχε ξυλωδὴ ὕφην, ἦτο ἀνοικτοῦ χρώματος καὶ ἐκαίετο εὐχερῶς καὶ μετὰ μακρᾶς φλογός.

Τοῦναντίον τὸ παλαιὸν ὑπόλειμμα, εἶχε χάσει κατὰ μέγα μέρος τὴν ξυλωδὴ ὕφην, ἦτο πολὺ βαθυτέρου χρώματος καὶ ἐκαίετο δυσχερέστερον καὶ μετὰ φλογός βραχυτέρας ἢ τὸ νεῶν ὑπόλειμμα. Κατὰ δὲ τὴν τελείαν ξήρανσιν πρὸς κονιοποίησιν τῶν δύο δειγμάτων πρὸς θερμοδομέτρησιν αὐτῶν, τὸ μὲν νεῶν ὑπόλειμμα ἐκονιοποιεῖτο δυσκόλως καὶ δὴ εἰς χονδρὸν σιμιγδάλιον, τοῦναντίον δὲ τὸ παλαιὸν ὑπόλειμμα ἐκονιοποιεῖτο τελείως ὡς λεπτὸν ἄλευρον.

Πάντα τὰ ἀνωτέρω ἐδείκνυν ἐμφανῆ *ἀι θράκωσιν* τοῦ ἐπὶ ἐξάμηνον εἰς τὸ ὑπαιθρον ἀποθηκευθέντος ὑπολείμματος, ἧτοι ὀξειδωσιν τοῦ ἐν αὐτῷ ὑδρογόνου, εὐνοουμένην ὑπὸ τῆς μεγάλῃς ὑγρασίας τοῦ ὑπολείμματος (τὸ ὑπόλειμμα ἀπάγεται ἐκ τῶν ἐκχυλιστῆρων μὲ ὑγρασίαν περίπου 80 οο). Ἡ ἐν λόγῳ

άνθρακωσις έπεβεβαιώθη εκ των γενομένων έργαστηριακών έρευνών,ών τά άποτελέσματα αναφέρονται κατωτέρω.

α) Έρευνα εν τώ Έργαστηρίω κ. Α. Βουρνάξου (έκτελεστής ό Έπιμελητής κ. Δ. Πολυμερόπουλος).

	Νωπών	Παλαιών*
Υγρασία άρχικου δείγματος ο)ο	81,83	28,24
Τέφρα επί ξηροῦ ο)ο	4,10	8,75
Πτητικά (κατά ΜΟΥΚ) επί ξηροῦ ο)ο	63,23	60,42
Μόνιμος άνθραξ επί ξηροῦ ο)ο	32,67	30,83
Έξανθράκωμα (Κώκ) επί ξηροῦ ο)ο	36,77	39,58
Ανωτέρα θερμογόνος δύναμις	4471	4254

β) Έρευνα εν τώ Έργαστηρίω του Καθηγητού κ. Ι. Γαζοπούλου (έκτελεστής ό παρασκευαστής κ. Χ. Νάκος).

	Νωπών	Παλαιών*
Υδρογόνον ξηροῦ ο)ο	4,91	4,40

Έκ των άνω άποτελεσμάτων προκύπτει ό κατωτέρω παρατιθέμενος πίναξ. Έξ αυτού έμφανίζεται ότι επί ξηροῦ άνευ τέφρας έχομεν περίπου την αὐτήν θερμογόνον δύναμιν εις τό παλαιόν και νωπών

Υπολείμματα εκχυλίσεως ξυλοκεράτων

	Άρχικόν δείγμα		Έπί ξηροῦ		Έπί ξηροῦ άνευ τέφρας		Υγρασ. 62 %		Υγρασ. 20 %		Υγρασ. 30 %	
	Νωπών	Παλαιών	Νωπών	Παλαιών	Νωπών	Παλαιών	Νωπών	Παλαιών	Νωπών	Παλαιών	Νωπών	Παλαιών
Υγρασία %	81,83	28,24	—	—	—	—	62	62	20	20	30	30
Τέφρα %	—	—	4,10	8,75	—	—	1,56	3,32	3,2	7,0	2,87	6,12
Πτητικά κατά ΜΟΥΚ %	—	—	63,23	60,42	65,9	66,2	24,0	22,9	50,58	48,34	44,26	42,29
Μόνιμος άνθραξ %	—	—	32,67	30,83	31,1	33,8	12,4	11,8	26,14	24,67	22,87	21,59
Έξανθράκωμα %	—	—	36,77	39,58	—	—	13,96	15,12	29,42	31,67	25,74	27,71
Ανωτέρα θερμογόνος δύναμις KCal/kg	—	—	4471	4254	4660	4660	1700	1617	3577	3403	3130	29,78
Υδρογόνον %	—	—	4,91	4,40	5,12	4,83	1,86	1,67	3,93	3,52	3,44	3,08
Κατωτέρα θερμογόνος δύναμις KCal/kg	—	—	4206	4017	4384	4400	1228	1155	3245	3100	2764	2632

υπόλειμμα. Η άνθρακωσις τούτέστι δέν έπέφεραν μεταβολήν τινά της θερμογόνου δυνάμεως του καυσίμου, ως συνήθως εις προϊούσαν άνθρακωσιν συμβαίνει. Τούναντίον ή εις υδρογόνον περιεκτικότης ήλαττώθη κατά 10 ο)ο περίπου. Έξ οῦ και ή βραχυτέρα φλόξ και τό δυσφλεκτώτερον του παλαιου υπολείμματος έν συγκρίσει με τόν νωπών τοιούτον

Η ηύξημένη τέφρα εις τό παλαιόν υπόλειμμα θά ήδύνατο νά οδηγήση εις τό συμπέρασμα υπερβολικής φύρας κατά την έν τώ υπαίθρω άποθήκυσιν. Όπως καταλήξω εις άσφαλή συμπεράσματα προέβην εις νέαν κανονικήν δειγματοληψίαν εκ του παλαιου σωροῦ. Εις νέον προσδιορισμόν της τέφρας αύτη εύρέθη 4,5 ο)ο αντί της εκ προηγουμένης δειγματοληψίας 8,75 ο)ο. Φαίνεται ότι ή τελευταία όφείλεται εις άτελή δειγματοληψίαν, ως άσφαλές δύναται νά θεωρηθῆ τό ποσοστόν 4,5 ο)ο. Ούτω κατά την άποθήκυσιν έχομεν άπώλειαν καυσίμου ύλης

$$\frac{4,5-4,1}{4,1} = 10 \text{ ο)ο, ήτοι την κατά την άνθρακωσιν ά-}$$

πώλειαν υδρογόνου άνερχομένην επίσης εις 10 ο)ο.

Τά συνήθως εις τόν ήλιον ξηραίνόμενα υπολείμματα έχουν υγρασίαν περίπου 30 ο)ο και κατωτέρα θερμογόνον δύναμιν 2 600—2.700 θερμίδας ανά χιλιόγραμμα, ένω δια τεχνητής ξηράνσεως δυνάμεθα νά λάβωμεν προϊόν με υγρασίαν 20 ο)ο και κατωτέρα θερμογόνον δύναμιν 3.100—3.200 θερμίδας ανά χιλιόγραμμα ήτοι προϊόν εις θερμογόνον δύναμιν μεν παρεμφερές προς λιγνίτας δευτέρας ποιότητος, αλλά, λόγω της μικράς περιεκτικότητος εις τέφραν δύστηκτον, και πολύ πλέον ευχρηστον κατά την καύσιν εις τās συνήθως έστιας.

Τά διατιθέμενα ποσά δέν είναι ευκαταφρόνητα. Ός ήδη αναφέραμεν, έξ ενός χιλιogramμου ξυλοκε-

ράτων λαμβάνομεν 0,5 χιλ.ξηράς καυσίμου ούσιας ή 0,625 χιλιόγραμμα καυσίμου ούσιας, με υγρασίαν 20 ο)ο. Άρα εάν κατεργασθώμεν τό σύνολον της έτησιας παραγωγής ξυλοκεράτων και βαλανιδίων, θά έχωμεν εκ μεν των ξυλοκεράτων καύσιμον ύλην τουλάχιστον.

$0,623 \times 15.000 = \sim 9.500$ τόννους με υγρασίαν 20 ο)ο. Έκ δε των βαλανιδίων τουλάχιστον.

$0,625 \times 12.000 = \sim 7.500$ τόννους με υγρασίαν 20 ο)ο και με θερμογόνον δύναμιν 3.100—3.200 θερμίδων ανά χιλιόγραμμα.

Τά ποσά ταῦτα άντιστοιχοῦν εις λιθάνθρακα των 7.000 θερμίδων)χλγρ.

Έκ μεν ξυλοκεράτων $9500 \times \frac{3140}{7000} = \sim 4300$ τόννους.

Έκ δε βαλανιδίων $7530 \times \frac{3150}{7000} = \sim 3400$ »

Ότοι έν συνόλω περίπου 7700 τόννους.

Βεβαίως ή πτωχή μας εις καύσιμα οικονομία δέν πρόκειται νά άνακουφισθῆ σοβαρώς εκ της άξιοποιήσεως των υπολειμμάτων τούτων, εις την έποχην όμως της σημερινής μεγάλης οικονομικής καχεξίας

και στενότητος καυσίμων δέν είναι περιφρονητέα.

Εις τόν ανωτέρω πίνακα περιλαμβάνεται σιήλη ύγρων υπολειμμάτων με υγρασίαν 62 ο)ο. Τούτο έγένητο προς σύγκρισιν με την εις Γερμανικά Συγγράμματα αναφερομένην Lohé. Έκ της συγκρίσεως προκύπτει ότι τό υλικόν τούτο δέν διαφέρει ούσιωδώς των υπολειμμάτων ξυλοκεράτων. Ούτω δια την Lohé με υγρασίαν 62 ο)ο δίδεται κατωτέρα θερμογόνος δύναμις 1300 θερμίδων)χλγρ., τέφραν 2 ο)ο, υδρογόνον 2,2 ο)ο. Τό εκ των ξυλοκεράτων νωπών υπόλειμμα έχει κατωτέρα θερμογόνον δύναμιν 1228 θερμίδων ανά χλγρ., τέφραν 1,56 ο)ο και υδρογόνον 1,86 ο)ο. Έντεϋθεν συμπεραίνομεν ότι άμφότερα νά καύσιμα είναι παρεμφερή και ισοδύναμα.

Ός προς την τεχνητήν ξηράνσιν και έπωφελή χρησιμοποίησιν των υπολειμμάτων δια καύσιν έν έστιαις λεβήτων θέλομεν επανέλθῆ εις έτερον άρθρον.

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ Δ. Σ. ΤΗΣ Ε.Ε.Χ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΗΣ 28-8-47

Κύριοι Συνάδελφοι,

Τό εκ των εκλογών της 27]4]1947 και δια της ύμετέρας ψήφου προελθόν Δ. Σ., συνεκροτήθη εις σώμα την 12]5]1947 και έν συνεχεία εις τήρησιν ρητών διατάξεων του Κανονισμού της Ημετέρας Ένώσεως εκάλεσον ύμās εις την παρουσίαν Γενικήν Συνέλευσιν ήτις ως δευτέρα λόγω μη έπιτευχθείσης άπαρτίας κατά την 21]8]1947, θεωρείται έν άπαρτία όσων δήποτε μελών παρόντων. Καί ήδη πρό της λογοδοσίας, άποτίοντες φόρον τιμής προς τούς κατά τό τελευταίον χρονικόν διάστημα άποθανόντας συναδέλφους Βασ. Χαϊματά και Άπόστολον Κοκινόπουλον, άς τηρήσωμεν ενός λεπτού σιγήν.

*Ξηραθέν εις τό ύπαιθρον υπό των ήλιακών ακτίνων.

Βεβαίως τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἀναδείξεως τοῦ Δ.Σ. μέχρι τῆς σήμερον, τρίμηνον μόλις, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν γενικωτέρων συνθηκῶν, δὲν παρέσχε τὰς δυνατότητας εἰς τὸ Δ.Σ. ὥστε νὰ κατορθώσῃ νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν ὕμῶν ὄγκων συντελεσθείσης ἐργασίας, καίτοι εὐρίσκεται εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ σὰς γνωρίσῃ ἐνεργείας του αἰτινες καὶ ἤδη ἀπέδωσαν καὶ μελλοντικῶς θὰ ἀποδώσουν πολὺ περισσότερον εἰς τὴν ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ καθολικοῦ συμφέροντος ἐξυπηρετήσιν καὶ τῶν εἰδικωτέρων συμφερόντων τῶν μελῶν τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως.

Οὕτω τὸ Δ.Σ. ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν ἐπελήφθη τοῦ ζητήματος τῆς διασφαλίσεως τοῦ χορηγηθέντος τεχνικοῦ ἐπιδόματος, καθ' ὅσον δι' ἐνεργείας προκληθείσης παρά τῆς Γεν. Δίσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ (Ἰ.Π. Οἰκονομικῶν) ἐπεδιώχθη ἀδικαιολογητῶς ἡ κατάργησις τούτου. Κατόπιν τῶν συντόνων ἐνεργειῶν τοῦ Δ.Σ. καὶ τῆς παρασχεθείσης συμβολῆς τὸσον τῶν συναδέλφων τοῦ Ἰ.Π. Οἰκονομικῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὅσον καὶ τῶν τοῦ Ἰ.Π. Οἰκονομικῶν Ἐργασίας ἐπετεύχθη ἡ παρά τοῦ Ἰ.Π. Οἰκονομικῶν Ἐργασίας ἀρνητικὴ ἀπάντησις ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης ὑπὸ τῆς Γεν. Δίσεως Δημ. Λογιστικοῦ ἐν σχεδίῳ ἀποφάσεως περὶ καταργήσεως τοῦ τεχνικοῦ ἐπιδόματος. Τὸ σχετικὸν ἔγγραφο τοῦ Ἰ.Π. Οἰκονομικῶν Ἐργασίας ἀνέφερεν ὅτι ἡ ἀρνητικὴ αὐτοῦ γνώμη ἐρείδεται, ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ἐπὶ τοῦ ὅτι προπολεμικῶς οἱ χημικοὶ ἐλάμβανον ἀνωτάτων ὄριον ἀμοιβῆς δέκα χιλιάδων δραχμῶν μηνιαίως ἕναντι τοιαύτης ἐπτὰ χιλιάδων δραχμῶν τῶν λοιπῶν μισθωτῶν.

Ἡ κεφαλαιώδης σημασία τῆς διασφαλίσεως τοῦ τεχνικοῦ ἐπιδόματος θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ ἐκδηλωθῇ κατὰ τὴν προσεχῆ ῥύθμισιν ἰσχυρῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν γένει μισθωτῶν. Τὸ Δ.Σ. θὰ καταβάλλῃ ὅλας τὰς ἐνδεδειγμένας προσπάθειας διὰ τὴν ἐν τῷ μέτρῳ τῆς συγχρόνου πραγματικότητος ἀναγνώρισιν τῆς συμβολῆς τῶν χημικῶν.

Τὸ Δ.Σ. δὲν παρέλειπε νὰ καταβάλλῃ τὰς δεύσας προσπάθειας παρά τῷ Ἰ.Π. Οἰκονομικῶν Ἐργασίας πρὸς ὑποβολὴν πρὸς ψήφισιν τοῦ ἐκκρεμοῦντος σχεδίου νόμου περὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ χημικῶν κειμένης νομοθεσίας ἐπιτευχθείσης τῆς κατ' ἀρχὴν ἐγκρίσεως τοῦ νομοσχεδίου τούτου παρά τοῦ Ἰ.Π. Οἰκονομικῶν Ἐργασίας. Ἡ ἐκ νέου καθυστέρησις τῆς ὑποβολῆς εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ νομοσχεδίου τούτου προήλθεν ἐκ τῆς ἐπὶ μῆνα καὶ πλέον ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τοῦ Ἰ.Π. Οἰκονομικῶν Ἐργασίας οἵτινες λόγῳ ἀρμοδιότητος θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπεξεργασθῶσιν τὴν ὑπὸ τοῦ Ἰ.Π. Οἰκονομικῶν ὑποβληθεσομένην εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου. Ἡδη μετὰ τὴν ἐπάνοδον τούτων, καὶ τὰς καταβληθησομένας ἐνεργείας παρά τῷ νέῳ Ἰ.Π. Οἰκονομικῶν Ἐργασίας, θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ταχέως θέλει καταστῆ τούτο νόμος τοῦ Κράτους.

Τὸ Δ.Σ. τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως ἐν συνεχείᾳ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ προηγουμένου Δ.Σ. ὑπέβαλλεν ἐμπεριστατωμένον ὑπόμνημα πρὸς τὸ Ἰ.Π. Οἰκονομικῶν Συντονισμῶν ἐπὶ τοῦ λιγνιτικοῦ ζητήματος τῆς χώρας, εἰδικώτερον ἀναφερόμενον εἰς τὸν πρὸς ἐξυπηρετήσιν τῆς λιγνιτοπαραγωγῆς ἰδρυθησόμενον Αὐτόνομον Λιγνιτικὸν Ὄργανισμὸν.

Τὸ Δ.Σ. κατέβαλλε κάθε δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν τοποθέτησιν χημικῶν εἰς τὰς βιομηχανίας τὸσον τὰς αὐτοπροαιρέτως αἰτούσας τὴν ὑπόδειξιν χημικῶν διὰ τὴν πρόσληψιν των, ὅσον καὶ εἰς ἐκείνας αἰτινες καίτοι ὑπόχρεοι κατὰ νόμον δυστροποῦν εἰς τὴν πρόσληψιν χημικοῦ ἐπὶ προφανῆ ζημίᾳ τῶν συμφερόντων των.

Τὸ Δ.Σ. ἐπελήφθη τοῦ ζητήματος τῆς βελτιώσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν συναδέλφων τῆς ἀλευροβιομηχανίας, θέλει δὲ νὰ πιστεύῃ ὅτι ἐντὸς βραχέως θὰ ρυθμισθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐφ' ὅσον καὶ κατ' ἀρχὴν ὁ πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀλευροβιομηχανῶν ἀνεγνώρισεν τὸ δίκαιον τῶν αἰτημάτων τῶν συναδέλφων καὶ τὴν συμβολὴν αὐτῶν εἰς τὴν ἀλευροβιομηχανίαν.

Ἐν συνεχείᾳ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ προκατόχου Δ.Σ., τὸ Δ.Σ. ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς θητείας του ἐπελήφθη τοῦ ζητήματος τῆς κατοχυρώσεως τοῦ

ἐπαγγέλματος χημικοῦ μικροβιολόγου διὰ τῆς ἀποτροπῆς τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς σχετικῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἰ.Π. Οἰκονομικῶν Ἐργασίας κατατεθέντος σχεδίου νόμου «Περὶ Κώδικος ἀσκήσεως τοῦ Ἰατρικοῦ λειτουργήματος». Διὰ προσωπικῶν παρουσιάσεων τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. ἐπεδιώχθη ἡ ἐνημέρωσις ἐπὶ τῶν ἀπόψεων τῆς Ἐνώσεως τῶν μελῶν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Ἰατρικοῦ Ἰνστιτούτου, ἐν συνεχείᾳ δὲ τῶν ἐνεργειῶν του τούτου, τὸ Δ.Σ. ἐνισχυόμενον εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀπόψεις του ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Σχολῶν τῶν Ἀνωτάτων Πνευματικῶν Ἰδρυμάτων παρουσιάσθη ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ σεβαστοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Ματθαίου τοῦ Ἰ.Π. Οἰκονομικῶν Ἐργασίας καὶ ἐκπροσώπων τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Μικροβιολόγων ἐνώπιον τῆς ὀλομελείας τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Ἰατρικοῦ Ἰνστιτούτου καὶ ἀνέπτυξεν ἐν ἐκτάσει τὰς δικαίας ἀπόψεις τῶν συναδέλφων Βιολόγων Μικροβιολόγων.

Ἐξ ὅλων τῶν ὡς ἀνωτέρω ἐνεργειῶν καὶ εἰδικώτερον ἐκ τῆς ἀναφερθείσης παρουσιάσεως, τὸ Δ.Σ. τολμᾷ νὰ γνωρίσῃ εἰς τὰ μέλη τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως τὸν πλέον ἢ ἐπιτυχῆ χειρισμὸν τοῦ ζητήματος ὁ ὅποιος θὰ εἶχε φέρει μετὰ βεβαιότητος εἰς τὴν δικαίωσιν τῶν ἀπόψεων τῶν χημικῶν ἐὰν εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὰς ὡς ἀνωτέρω ἐνεργείας ἐπελαμβάνετο ἡ Βουλὴ τοῦ ζητήματος τούτου. Τὸ νομοσχέδιον ὅπως ἀπεσύρθη τότε ὑπὸ τοῦ κ. Ἰ.Π. Οἰκονομικῶν Ἐργασίας χωρὶς καὶ μέχρι σήμερον νὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐξουσιοδοτήσεως.

Δὲν ἀποκλείεται κατὰ τὴν ἐπανυποβολὴν του νὰ εὐρεθῶμεν πρὸ μεγαλυτέρων ἀκόμη δυσκολιῶν, θέλομεν ὅμως νὰ πιστεύωμεν ὅτι, ἐπικουρούμενοι ὑπὸ τοῦ συνόλου θὰ ἐπιτύχωμεν τελικῶς τὴν δικαίωσιν τῶν ἀπόψεων τῆς Ἐνώσεως.

Ἐπίσης τὸ Δ.Σ. συνήλθεν εἰς ἐπανειλημμένας συσκέψεις μετὰ τῶν ἐν τῇ Μέσῃ Ἐκπαιδεύσει ὑπηρετούντων συναδέλφων καὶ συνεζήτησεν ἐν ἐκτάσει τὰ μέτρα ἅτινα δεόν νὰ ὑποδειχθῶσιν εἰς τὸ Ἰ.Π. Οἰκονομικῶν Παιδείας τὸσον διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῆς Χημείας εἰς τὸ ἐμπρόσθεν καὶ ἐπιβεβλημένον ἐκ τῶν πραγμάτων ἐπίπεδον, ὡς πρωτεύοντος μαθήματος, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς θετικῆς συμβολῆς τῶν ἐν τῇ Μέσῃ Ἐκπαιδεύσει ὑπηρετούντων συναδέλφων διὰ τὴν ἀριωτέραν μόρφωσιν τῶν μαθητῶν.

Τὸ Δ.Σ. δι' ὑπομνήματος ἐπιδοθέντος διὰ προσωπικῆς παρουσιάσεως εἰς τὸν κ. Ἰ.Π. Οἰκονομικῶν Παιδείας ὑπέδειξεν τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τῶν ὠρῶν διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῆς Χημείας, τὴν ἀνάθεσιν τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τούτου, εἰς τὰ μεγάλα τουλάχιστον κέντρα, εἰς χημικοῦς, τὴν συμμετοχὴν χημικοῦ μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν προκήρυξιν συγγραφῆς βιβλίων χημείας δυναμένων νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς συγχρόνων, πρᾶγμα τὸ ὅποιον δυστυχῶς δὲν πληροῦται ὑπὸ τῶν σήμερον ἐγκεκριμένων βιβλίων.

Καὶ ἤδη, Κύριοι Συνάδελφοι, μετὰ τὴν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς καὶ μόνον ἔκθεσιν τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Δ.Σ. κατὰ τὸ βραχὺ μέχρι σήμερον τῆς θητείας του, αἰσθάνεται τοῦτο τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σὰς γνωρίσῃ τὰς σκέψεις του αἰτινες ἤγαγον αὐτὸ εἰς τὴν ἀναληφθεῖσαν προσπάθειαν τῆς ἐμφανίσεως τῆς ὑπὲρ τοῦ συνόλου συμβολῆς τοῦ Χημικοῦ, θέλει ἐν προκειμένῳ νὰ πιστεύῃ ὅτι ἡ ὀλόγησις τῶν συναδέλφων συμφωνεῖ πρὸς τὴν ἀποψιν ταύτης διὰ τὴν εὐκολωτέραν καὶ λυσιτελεστέραν ἀντιμετώπισιν τῶν ζωτικῶν ζητημάτων τοῦ κλάδου.

Θεωρεῖ ὅθεν ἐπιβεβλημένον ὅπως διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ συνόλου τῶν συναδέλφων ἐνισχύσεώς του τοῦ παρασχεθῶσι τὰ μέσα ὅπως διατυπώσῃ ὑπευθύνως πλέον τὰς γνώμας τῆς ὀλόγησις τῶν συναδέλφων ἐπὶ κεφαλαιώδους σημασίας ζητημάτων συυφασμένων πρὸς τὴν δημιουργίαν τῆς καλυτέρας αὔριον καὶ ἐντὸς τοῦ πλαισίου αὐτῶν τούτων τῶν σκοπῶν τῆς Ἐνώσεως οἵτινες ἀκριβῶς πρὸς προάσπισιν τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῶν Χημικῶν δεόν νὰ καταστήσῃ πρὸς πάντας γνωστὴν τὴν θετικὴν συμβολὴν αὐτῶν διὰ τὴν ἐπαύξησιν καὶ βελτίωσιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῆς Χώρας.

Ούτω κατηρτίσθησαν Ἐπιτροπαὶ κατὰ κατηγορίας εἰδικότητος ἐκ τῶν ἐν τῇ τέως Διοικήσει Πρωτεύουσας διαμενόντων συναδέλφων πολλὰ τῶν ὁποίων συνεκροτήθησαν εἰς Σώματα καὶ ἐν μέρει ἤρξαντο ἡδὴ τῆς μελέτης τῶν ζητημάτων ἐλαιουργίας, σπορelaiουργίας, σαπωνοποιίας καὶ συναφῶν πρὸς αὐτὰς βιομηχανιῶν, αἱ ἐπιτροπαὶ οἰνοπνευματοβιομηχανίας, οἰνοποιίας ἐν γένει καὶ συναφῶν πρὸς αὐτὰς δευτερευουσῶν βιομηχανιῶν, καὶ αἱ Ἐπιτροπαὶ τῶν εἰς τὰς κλωστοῦφαντουργικὰς βιομηχανίας ἀσχολουμένων χημικῶν διαιρεθεῖσαι διὰ τὴν εὐχερεστέραν ἀντιμετώπισιν τῶν σχετικῶν ζητημάτων εἰς Ἐπιτροπὰς ἐριοβιομηχανίας, βαμβακουργίας, μεταξουργίας, τεχνητῶν ὑφανσίμων ὕλων κ.λ.π.

Τὸ Δ.Σ. ἐντὸς τοῦ βραχυτέρου χρονικοῦ διαστήματος θέλει συγκροτήσει καὶ τὰς Ἐπιτροπὰς ἐπὶ τῶν ὑπολοίπων κλάδων τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ ἀρξάμεναι τῶν ἐργασιῶν τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ αἱ καταρτισθόμεναι ὑπόλοιποι τοιαῦται ταχέως θὰ εἰσηγηθῶσι τὰ πορίσματα τῆς μελέτης τῶν, ὥστε ἡ ἡμετέρα Ἐνωσις νὰ δυνηθῇ πρὸς ἐπιτεῦξιν τοῦ ἀναληφθέντος ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ νὰ καταστήσῃ γνωστὴν πρὸς πάντος τὴν σπουδαιότητα τῆς συμβολῆς τῆς ὁλότητος τῶν χημικῶν εἰς τὴν ἀναληφθεῖσαν προοπάθειαν ἀνασυγκροτήσεως καὶ ἀξιοποιήσεως τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῆς Χώρας.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω τὸ Δ.Σ. αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ εἰσηγηθῇ τὴν ἐπαύξειν τῆς ὑπὲρ τῆς Ἐνώσεως καταβαλλομένης συνδρομῆς τῶν μελῶν τῆς.

Ἡ ἐπαύξεισις αὕτη ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει πρόκειται νὰ δημιουργήσῃ πραγματικὴν Ταμειακὴν εὐχέρειαν, θὰ ἐξασφαλίσῃ ὅμως ἀπλῶς καὶ μόνον τὴν μετὰ πάσης δυνατῆς οἰκονομίας ἀντιμῶπισιν τῶν στοιχειωδῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐνώσεως ἢ μὴ κάλυψιν τῶν ὁποίων δημιουργεῖ ζημίαν εἰς τὴν καθ' ὅλον πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν τῆς.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς ἀναλόγου μορφῆς ὀργανισμοὺς ἀριθμούντας περισσότερα μέλη ἀπὸ τὰ τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως, αἱ συνδρομαὶ εἶναι πολλαπλασιαστικῶς τοῦ καταβαλλομένου νῦν εἰς τὴν Ἐνωσιν ποσοῦ, μὴ λομβανομένης μάλιστα ὑπ' ὅψει καὶ τῆς ὑποχρέωσιν ἢ ἔχει ἡ Ἐνωσις τῆς ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου παραχώρησεως τοῦ 1/3 εἰς τὰ Χημικὰ Χρονικά.

Ἡ ἀδυναμία κάλυψιν τῶν στοιχειωδῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐνώσεως διὰ τῶν μέχρι σήμερον καταβαλλομένων συνδρομῶν ἔφερε δυστυχῶς εἰς τὴν ἀναπότρεπτον ἀνάγκην τῆς προσωρινῆς μεταφορᾶς εἰς τὴν χρῆσιν τῶν διαφόρων κονδυλίων, ἧτοι τῆς χρησιμοποίησεως χρηματικῶν ποσῶν γενομένων διὰ συγκεκριμένους σκοποὺς (ὡς δωρεῶν) πρὸς κάλυψιν τῶν τρεχουσῶν ἀναγκῶν αὐτῆς, πληρωμῆς ἐνοικίου, μισθοῦ ὑπαλλήλων κ.λ.π. ἐξόδων αὐτῆς. Τὸ Δ.Σ. αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ γνωρίσῃ εἰς τὴν Συνέλευσιν ὅτι ἡ κρατοῦσα οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ἐνώσεως ἀποτελεῖ ἐκτὸς ἄλλων λόγων τὸν οὐσιαστικώτερον παράγοντα δυσχερείων ἐν τῇ προσπάθειᾳ ἐπανόδου τοῦ περιοδικοῦ εἰς τὴν προπολεμικὴν αὐτοῦ ἔκδοσιν εἰς μορφήν ἀνεξαρτήτως τῆς ἐπιβεβλημένης καὶ πέραν τούτου βελτιώσεώς του.

Ὡσαύτως ἔνεκα τῆς τοιαύτης οἰκονομικῆς δυσχερείας, τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς Βιβλιοθήκης καθυστερεῖ λόγῳ τῆς ἀδυναμίας προσκλήσεως νέων συγγραμμάτων καὶ τῆς συνεχίσεως ἀγορᾶς τῶν τευχῶν περιοδικῶν ἀπαραιτήτων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως. Ἡ βιβλιοθήκη ἐσχάτως ἐπλουτίσθη διὰ 250 περίπου τόμων συγγραμμάτων προερχομένων ἐκ κληρονομίας τοῦ ἀποθανόντος συναδέλφου Βασ. Χαϊματᾶ ὅστις ἐκτὸς τούτων, ἐξεχώρησε καὶ τὸ γραφεῖον του εἰς τὴν ἡμετέραν Ἐνωσιν.

Τὸ Δ.Σ. προσέλαβεν εἰσπράκτορα ἐπὶ ποσοστοῖς εἰς τὰ μέλη δὲ τῆς Ἐνώσεως ἀπομένει ὅπως διευκολύνουν τὴν καταβαλλομένην προσπάθειαν τῆς ταμιακῆς τακτοποιήσεώς των.

Τοιοῦτον κ. κ. Συνάδελφοι, ὑπῆρξε τὸ μέχρι τοῦδε ἐπιτελεσθὲν ἔργον τοῦ Δ. Συμβουλίου, ὅπερ καὶ θέλει νὰ ἐλπίζῃ ὅτι ἐνισχυόμενον εἰς τὰς προσπάθειάς του ὑπὸ τῆς ὁλότητος τῶν συναδέλφων θὰ

δυνηθῇ νὰ ἀντιμετώπισῃ κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον τὰ ἀφορῶντα τὸν κλάδον ἡμῶν ζητήματα.

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ Δ. Ε. ΧΗΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΗΣ 28·8·47

Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἡ ἐκ τῶν ἐκλογῶν τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου προελθοῦσα ἐπιτροπὴ τῶν Χημικῶν Χρονικῶν ὅμοια τῇ συγκροτήσῃ αὐτῆς εἰς σῶμα εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ στερηθῇ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ὡς Διευθυντοῦ Συνιάξεως ἐκλεγέντιος ἐκλεκτοῦ Συναδέλφου Καθηγητοῦ κ. Λεάνδρου Νικολαΐδου, λόγῳ ἀσθενείας. Παρὰ τὴν ἀτυχίον τούτην καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι συντόμως θὰ εὐρίσκειτο πάλιν μετὰ τῶν ἡμῶν ὁ ἐκλεκτός συναδέλφος, ἡ ἐπιτροπὴ ἐπελήφθη ἀμέσως τῆς ἐκτελέσεως τοῦ τευχῆος τῶν μηνῶν Ἀπριλίου - Ἰουνίου τὸ ὁποῖον κυκλοφορεῖ σήμερον.

Τὸ πρόβλημα τῆς κανονικῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ, ὅπως πολλάκις ἐτονίσθη καὶ ὑπὸ τῶν προηγούμενων Ἐπιτροπῶν, εἰς Γενικὰς Συνελεύσεις, ἀνάγεται κυρίως εἰς δύο τινά :

α) Τὴν ἐξοικονόμησιν τῆς πρὸς δημοσίευσιν ἐπιστημονικῆς ὕλης καὶ β) εἰς τὸ εἰκομονικὸν μέρος.

Ἄλλὰ καὶ ἀν ἀκόμη ἤθελε λυθῆ τὸ δευτερον μέρος, τὸ οἰκονομικόν, εἴτε διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς συνδρομῆς τῶν μελῶν πρὸς τὴν ἔνωσιν εἴτε διὰ τῆς εἰσπράξεως τῆς ἀξίως ἐκάστου τευχῆος, ὡς συμβαίνει μέχρι σήμερον ἢ καὶ δι' ἄλλου τινὸς τρόπου, πάλιν δὲν λύεται τὸ πρόβλημα τοῦτο διότι ἡ ἐξέυρεσις τῆς ἐπιστημονικῆς ὕλης καθίσταται πολλάκις προβληματικὴ. Δυστυχῶς, δὲν ἐδημιουργήθησαν ἀκόμη διὰ τὴν χώραν μας, συνθήκαι τοιαῦται, διὰ τὴν δημιουργίαν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν καὶ ἐπομένως ἐλάχιστα ἀναμένοντι πρωτότυποι ἐργασίαι πρὸς δημοσίευσιν. Πλὴν, ὅμως, θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ δημοσίευσιν ἀρθρῶν γενικώτερου ἐνδιαφέροντος, δεδομένου ὅτι ἀπὸ καιροῦ ἡδὴ φθάνουν εἰς τὴν χώραν μας ξένα περιοδικὰ. Δυστυχῶς, παρατηρεῖται μεγάλη ἀπροθυμία, τοῦλάχιστον τῶν δυομένων, νὰ συμβάλλουν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ περιοδικοῦ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν σκέπτεται, προσωρινῶς τουλάχιστον, νὰ μειοβάλλῃ τὸν ρυθμὸν τῆς κατὰ τρίμηνον ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ ἐκτὸς ἐάν νέαι συνθήκαι ἤθελον δημιουργηθῆ πρὸς τοῦτο.

Ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ ἔχουσα ἐπιγνώσιν τῶν εὐθυνῶν τῆς ὅσον ἀφορᾷ τὴν κανονικώτερον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως καλλιτέραν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ θέλει ἐργασθῆ μὲ ὅλον τὸν ζῆλον πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τούτην, ἀναλογιζομένη ὅτι τὸ περιοδικὸν «Χημικὰ Χρονικά» εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, ὁ καθρέπτης τῆς ἐπιστημονικῆς δραστηριότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ Χημικοῦ, πολὺ περισσότερον, μάλιστα, σήμερον ὅτε ἤρχισεν νὰ ζητητῆ ἢ ἐπ' ἀνταλλαγῇ μετὰ ξένων περιοδικῶν, ἀποστολῆ τούτου, εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἀλλὰ εἰς τὴν προσπάθειάν τῆς τούτης ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ, ζητᾷ καὶ τὴν ἐνίσχυσιν ὅλου τοῦ Χημικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος.

Τέλος ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ ἐπιθυμεῖ νὰ ἀπευθυνθῆ πρὸς ἐκείνους ἐκ τῶν συναδέλφων οἵτινες δύναται νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ περιοδικοῦ διὰ τῆς φροντίδος πρὸς ἀποστολὴν πρὸς δημοσίευσιν, διαφημίσεων.

Τὸ Δ. Συμβούλιον διὰ τοῦ προέδρου κ. Δημητρίου εἰσηγείται τὴν καθιέρωσιν πύξημένης συνδρομῆς διότι ἡ νῦν κατοβαλλομένη χιλιοδραχμῶν, μηνιαίως, εἶναι ἀνεπορκῆς πρὸς κάλυψιν καὶ τῶν πλέον στοιχειωδῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐνώσεως. Ἐν συνεχείᾳ ἀνοφέρει τὴν μετοφορὰν τοῦ ἐκ τῶν δωρεῶν προερχομένου ποσοῦ, γενομένην πρὸς ἀντιμῶπισιν ἐπιχειρησῶν ἀναγκῶν ὡς μισθοδοσία ὑπαλλήλων, ἐνοικίων κ.λ.π. καὶ προτείνει διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου 1947 καὶ ἐντεῦθεν χρονικὸν διάστημα τὴν μηνιαίον συνδρομὴν εἰς 3 000 δραχ. Ἀναφερόμενος δὲ εἰς τὴν περιπτώσιν τῶν καθυστερουμένων συνδρομῶν, εἰσηγείται τὴν μετ' ἀναπροσαρμογῆς καταβολῆν τῶν ὀφειλομένων ποσῶν, διὰ τοῦ νῦν ἰσχύοντος ποσοῦ τῶν 12.000 δραχ. ἑτησίως.

Συζητήσεις επί των ανωτέρω θεμάτων.

Λαμβάνει τον λόγον ο κ. Μπούρας και ζητεί να μάθη ποίαι ενέργειαι κατεβλήθησαν εκ μέρους της Ένώσεως δια την συμμετοχήν της Ένώσεως εις τον Ξρανον δια τους πληθυσμούς της βορείου Ελλάδος, ζητεί την λήψιν συγκεκριμένης απόφασεως επ' αυτόν.

Ο πρόεδρος του Δ. Σ. κ. Δημητρίου απαντών αναφέρει ότι το Δ. Συμβούλιον κατήρτισεν ήδη επιτροπήν με σκοπόν την ένεργον συμμετοχήν της Ένώσεως εις τους διενεργουμένους έρανους.

Εν συνεχεία αναφέρει, ότι εντός ολίγου το Δ. Συμβούλιον θα κυκλοφορήσῃ ειδικήν εγκύκλιον μεταξὺ τῶν συναδέλφων περιλαμβάνουσαν δελτίον εποπτευματικῆς ἀποσολῆσεως ἐκάστου, ἐνημέρωσιν σχετιήν με τὴν κίνησιν τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν», καὶ καθορισμὸν πρὸς συμμετοχῆς εἰς τὸν Ξρανον.

Ο κ. Γεωργακόπουλος λοβῶν ἰὸν λόγον δὲν εὐρίσκει ἱκανοποιητικὴν τὴν πρότεσιν τὴν ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου ὑποβληθείσαν, περὶ οὐξήσεως τῆς συνδρομῆς εἰς 3.000 δρχ. μηνιαίως, καὶ εἰσηγείται ὅπως αὕτη καθορισθῇ 5 ἕως 6.000 δρχ. μηνιαίως.

Λαμβάνει ἰὸν λόγον ὁ κ. Μαυρειδόπουλος ὑποστηρίζων τὴν πρότασιν τοῦ κ. Γεωργακοπούλου, μετὰ τὴν τροποποίησιν νὰ συμπεριλαμβάνεται εἰς τὸ ποσὸν αὐτὸ καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ περιδικίου τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν».

Ο κ. Δημητριάδης ἀναφερόμενος στὸ ζήτημα τῶν καθυστερουμένων συνδρομῶν, ἐρωτᾷ ἂν ἡ πρότεσις τοῦ κ. Δημητρίου περὶ ἀναπροσαρμογῆς εἶναι νόμιμος.

Ο κ. Δημητρίου ἀπαντῶν στὸν κ. Δημητριάδην διαικιολογεῖ τὴν πρότασιν τ.υ., ὑποστηρίζων ὅτι αἱ ἐκάστοτε κοιτοβαλλόμεναι συνδρομαὶ καθορίζονται μετὰ βᾶσιν τὴν κάλυψιν τῶν ἐκάστοτε ἀναγκῶν.

Ο κ. Δημητριάδης ἀπαντῶν, λέγει ὅτι ἡ μὴ κανονικὴ εἰσπραξις τῶν συνδρομῶν ὀφείλεται ἢ εἰς ἀνικανότητα ἢ εἰς ἀμέλειαν τοῦ Δ. Συμβουλίου.

Ο κ. Μπούρας μερικῶς ἀντιτιθέμενος εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ κ. Δημητριάδην, ὑποστηρίζει ὅτι σὲ ὄλους τοὺς ὀργανισμοὺς ἔγιναν ἀναπροσαρμογαί, ζητῶν μόνον νὰ ληφθῇ πρόνοια διὰ τοὺς ἀδυνατῶντας νὰ ἀνταποκριθῶν ὀικονομικῶς συναδέλφους.

Ο κ. Δημητρίου ἀπαντῶν στὸν κ. Δημητριάδην τοινίζει ὅτι τὸ ποσὸν ἀναπροσαρμογῆς τῶν 12.000 δρχ. δὲν εἶναι σημαντικόν, δυνάμεν νὰ κατοβληθῇ ὑπὸ οἰουδηποτε συναδέλφου, καὶ ὅτι πάντοτε τὸ ποσὸν ὀικονομικῶς ἀναπροσαρμογῆς διὰ τὴν εἰσπραξιν τῶν συνδρομῶν, πλὴν ὅμως παρεηρηίτο συστηματικὴ ἀμέλεια ἐκ μέρους τῶν μελῶν. Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρει τὴν ἐσχάτως πρόσληψιν ἐιδικῆς εἰσπρακτορῆς. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Μπούρας, εὐρίσκει ταύτην ὀρθὴν ἀπὸ ἠθικῆς πλευρᾶς ἀλλὰ πρακτικῶς ἀνεφάρμοστον.

Ο κ. Παπαευαγγέλου, εἰσηγείται νὰ καθορισθῇ ἡ συνδρομὴ εἰς 5.000 δρχ. μηνιαίως, μετὰ τὴν δυνάμει οὐξήσεως μετὰ μερικῶς μῆνας, ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν αὐτὸ δὲν ἀνταποκριθῇ στὴν ἀνάγκη τῆς Ένώσεως. Γιὰ δὲ τὸς καθυστερουμένους συνδρομῶς ζητεῖ συμβιβαστικώτερον λύσιν. Ο κ. Κώνστας συμφωνεῖ μετὰ τὸν κ. Παπαευαγγέλου, προτείνων μόνον τὸ ποσὸν τῶν 1000 δρχ. μηνιαίως διὰ τὰς καθυστερημένας συνδρομᾶς. Ο κ. Ἀντωνᾶτος εἰσηγείται μέσσην λύσιν γιὰ τὸ ζήτημα τῆς οὐξήσεως τῆς συνδρομῆς, ἀφῆνων αὐτὴν στὴν ὀικονομικὴν διάθεσιν τῶν μελῶν, προτείνων ὡς βασικὸν ποσὸν τὰς 3.000 δρχ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῶν καθυστερουμένων ζητεῖ τὴν ἀπόρριψιν τῆς προτάσεως τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου ὡς ἀδίκου.

Ο κ. Δημητρίου ἐπανερχόμενος διασαφηνίζει τὰ παρεχθέντα ὑπ' αὐτοῦ, μὴ θεωρῶν τὴν πρόσθετον καταβληθῆν τὴν προερχομένην ἐκ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν καθυστερουμένων, ὡς πρόστιμον, ἀλλὰ ἀνάγκη ὑπαγορευμένην ἐκ τῶν περιστάσεων. Ἐν συνεχείᾳ εὐχαριστεῖ τοὺς προτείνοντας τὴν αὐξήσιν εἰς 5.000 δρχ., ἀλλὰ εἰσηγείται τὸν καθορισμὸν εἰς 4.000 δρχ.

Ο πρόεδρος τῆς συνελεύσεως ἐρωτᾷ ποῖοι εἶναι ὑπὲρ τῆς ἀναπροσαρμογῆς.

Ἡ πλειοψηφία ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς ἀναπροσαρμογῆς.

Κατόπιν συζητεῖται ἂν εἶναι νόμιμος ἡ ἀναπροσαρμογὴ τὸ δὲ Δ. Συμβούλιον ἐπιφυλάσσει νὰ τὸ

εἰσηγηθῇ στὸ ἀρμόδιο Ἰπουργεῖον μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ἐγκρίσεως. Ὁ δὲ πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἀναφερόμενος στὸ καταστατικὸν λέγει ὅτι δὲν ὑπάρχει πρόβλεψις οὐξήσεως τῶν συνδρομῶν.

Ο πρόεδρος τῆς συνελεύσεως ζητεῖ νὰ καθορισθῇ ἀκριβῆς ἡ μηνιαία συνδρομὴ.

Γενομένης ψηφοφορίας 37 ἐκ τῶν μελῶν ἀποφαίνονται ὑπὲρ καθιερώσεως 4.000 δρχ. μηνιαίως, καὶ 10 ὑπὲρ τῶν 5.000, τῶν λοιπῶν μελῶν ἀπεχόντων Τελικὰ καθορίζεται 4.000 δρχ. μηνιαίως.

ΕΝΩΣΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΑΝΟΥ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΔΕΙΝΟΠΑΘΟΥΝΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΤΩΝ ΜΑΧΟΜΕΝΩΝ

Ἄρθ. Πρωτ. 130

Κύριε Συνάδελφε,

Τὸ Δ. Σ. τῆς ἡμετέρας Ένώσεως ἐκτελοῦν ἐν προκειμένῳ ἐντολὴν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Σώματος τῆς 29 2 1948, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐξελέγη Ἐπιτροπὴ Έράνου πρὸς ἰδιαιτέραν συμμετοχὴν ἡμῶν τῶν Χημικῶν εἰς τὸν Πανελλήνιον συναγεμῶν ἀλληλοβοηθείας ὑπὲρ τῶν συμμοριοπληκτῶν ἀδελφῶν μας καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν προμαχούντων τῶν Ἐλευθεριῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τέκνων τῆς ἀπευθύνει τὴν παροῦσαν ἐκκλησίην πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος Χημικοὺς διὰ τὴν καλλιτέραν δυνατὴν πραγματοποιήσιν τῆς ἐντολῆς ταύτης τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Τὸ μέγεθος τοῦ ἐκτυλισσομένου δράματος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπαίθρου καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς Βορείους ἐπαρχίας τῆς Πατρίδος μας, ὅλοι γνωρίζομεν καὶ ὅλοι παρακολουθοῦμεν.

Γνωρίζομεν ἐπίσης ὅλοι ποῖαν σημασίαν ἔχουν διὰ τὴν ὑπόστασιν τῆς Ἑλλάδος αἱ Βορεῖοι αὐτῆς ἐπαρχαὶ καὶ οὐδενὸς διαφεύγει τὴν ἀντίληψιν ὅτι αἱ στιγμαὶ τὰς ὁποίας διερχόμεθα εἶναι ἱστορικαὶ διὰ τὴν φυλὴν μας.

Ὁργανομένη καὶ ἐσκεμμένη ξενικὴ ἐπιβουλὴ κατὰ τοῦ ἔθνους ἡμῶν μετὰ ἀθλίους δυστυχῶς Ἑλλήνας ὡς ὄργανα καταστρέφει χωριά καὶ πόλεις ἔχει ἀποφανίση οἰκογένειας, κρατεῖ ἀστέγους, γυμνοὺς, ἀέργους καὶ πεινῶντας χιλιάδας ἀγῶν Ἑλλήνων, προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ γενικῶς τὴν ἐξαθλίωσιν. Καὶ ὡς νὰ μὴ ἤρκουν ταῦτα προσετέθη τελευταίως καὶ ἡ ἀπαισία καὶ ἐγκληματικὴ πράξις τοῦ παιδομαζώματος.

Ἐχομεν ἱεράν καὶ ἐπιτακτικὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀντιδράσωμεν μετὰ δλας τὰς δυνάμεις μας κατὰ τῶν σκοπῶν καὶ τῶν βαρβαροτήτων τῶν ἐχθρῶν τούτων τοῦ ἔθνους μας.

Γνωρίζομεν τὰς μεγάλας δυσχερεῖας τὰς ὁποίας τὸ πλεῖστον τῶν συναδέλφων διέρχεται καὶ μᾶς εἶναι ἐπίσης, γνωστὸν ὅτι πάντες σχεδὸν συνεισφέρατε ἤδη, γενικώτερον δι' ἀναλόγους ἢ καὶ τοὺς ἰδίους σκοποὺς, εἴτε ὡς δημόσιοι ὑπάλληλοι, εἴτε ὡς ἰδιωτικοὶ τοιοῦτοι, εἴτε ὡς ἐλεύθεροι ἐπαγγελματῆαι, εἴτε ἄλλως π.ε.

Εἶναι ὅμως ἀπαραίτητον καὶ ἀσφαλῶς ἀξίως ὄλων ὅπως καὶ ἡ τάξις ἡμῶν ὄλος ἰδιαιτέρας, ἐν τῇ κυρίᾳ δηλαδὴ ἰδιότητί μας ὡς χημικῶν, μὴ ὑστερήσῃ εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῶν πραγματικῶν αἰσθημάτων τῆς πρὸς τοὺς τὸσον ὑποφέροντας ἀδίκως ἀδελφούς μας.

Ἀπευθυνόμενοι ὅθεν πρὸς ὑμᾶς κ. Συνάδελφε καὶ ἐν τῇ βεβαιότητι ὅτι ἐκτελοῦμεν καὶ ἐντολὴν τῶν ἐκ λόγων ἀνωτέρας βίας ἢ καὶ ἀποστάσεως, μὴ παραστάντων κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Σώματος τῆς 29-2-48 συναδέλφων, σὰς προσκαλοῦμεν νὰ προσφέρητε ὅ,τι ἕκαστος δύναται καὶ ἐκ τοῦ ὑστερήματός του ἀκόμη διὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ὀδυσιατικὴν συμμετοχὴν τῆς τάξεώς μας εἰς τὰς προσπαθείας ἐπιβιώσεως τῆς φυλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22α Μαρτίου 1948

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ
Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΑΝΟΥ

Ἄρβανίτης Στυλιανός, Δαρρίγος Ρένος, Δημητριάδης Ἰωάννης, Διαλισμάς Ἀπόστολος, Καλλιβερούσης Θε-

όδωρος, Μαδιανός Γεώργιος, Μαυριδέπουλος Θεόδωρος, Μονάτσος Τίτος, Μπούρας Νικόλαος, Παπαδημητρίου Αλέξανδρος, Παπασιλέκας Ιωάννης, Παπουτσάνης Δημήτριος, Πετρόγιαννας Ηλίας, Χατζηδήμας Σταύρος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

Κύριοι Συνάδελφοι,

Τό Δ. Σ. τής ημετέρας Ένώσεως θεωρεί ως έντολην Ύμων τό νά επανέλθη επί του περιεχομένου τής από 25 Σεπτεμβρίου π. έ και ύπ' αριθ. πρωτ. 679 εγκυκλίου του, ήτις σκοπέν είχε όπως κατατοπίση άπαντας τούς συναδέλφους επί των μέσων προς επίτευξιν των σκοπών εκείνων τούς όποιους Έμείς καθωρίσαμε, άναδειχάντες αυτό ως Δ. Σ. τής ημετέρας Ένώσεως.

Μετοξύ των σκοπών αυτών, όλως ιδιάζουσαν θέσιν κατέχουσι τόσον ή επίτευξις των οικονομικής φύσεως κολώς νοουμένων συμφερόντων του κλάδου, όσον και ή κατάλληλος προβολή τής συμβολής ήμων, ως τεχνικών επιστήμων εις τήν μελέτην και επίλυσιν των πάσης φύσεως προβλημάτων έν τω κύκλω τής ημετέρας άρμοδιότητος.

Ός γνωστόν εις πάντας, άντικειμενικοί σκοποί ως οί τής ημετέρας Ένώσεως δέν επιτυγχάνονται άνευ τής ενεργού συμμετοχής τής όλότητος των μελών, επικουρούντων έν προκειμένω τας ενεργείας των έκάστοτε Διοικητικών Συμβολίων.

Έκ τούτου επανερχόμεθα επί τής πρωταρχικής ένισχύσεως, ήτις είνου επιβεβλημένον νά παρασχεθί παρά πάντων προς τήν ημετέραν Ένωσιν, διά τής **ταχίστης ταμειακής τακτοποιήσεως των μελών αυτής.**

Μόνον ούτω θά παρασχεθώσι κατά τό δυνατόν εις τήν ημετέραν Ένωσιν, δηλ. εις ήμάς αυτούς, τας στοιχειώδη μέσα έν τή επιδιώξει των σκοπών της, μεταξύ των όποιων ιδιάζουσαν όλως θέσιν κατέχει ή επίτευξις τής άρτιωτέρας έμφωνισεως των «Χημικών Χρονικών» και ή κατά βραχύτερα διαστήματα κυκλοφορία των, κατά μήνα ή δυατάς εν προπολεμικώς, έξ ης πολλά τά καλά θά προέλθωσι.

Ηδη εις τήν εκ 4000 δρχ. μηνιαίαν προς τήν Ένωσιν συνδρομήν συμπεριλαμβάνατο και τό άντιμων των «Χημικών Χρονικών» διά τά από τής 1/7/47 τεύχη. Τά από του 1941 μέχρι τής 30/6/47 εκδουθέντα 14 τεύχη των «Χημικών Χρονικών» και τά προηγούμενα, τά προπολεμικά, έφ' όσον ύπάρχουσι διατίθενται άντι 2000 δρχ. τό τεύχος.

Τό Δ. Σ. τής Ε. Ε. Χ. και ή Διοικούσα Έπιτροπή των Χημικών Χρονικών δράττονται τής ευκαιρίας, διά νά παρακαλέσωσι ένα έκαστον εκ των έξ Ύμων δυναμένων, όπως διά τής άποστολής, προς τήν Διοικούσαν Έπιτροπήν «Χημικών Χρονικών», μελετών έν τω πλαίσιω τής εις τά «Χημικά Χρονικά» καταχωρουμένης ύλης διευκολύνουσι τό έργον της όπερ εκ των περιστάσεων είναι έξαιρετίως έπιμοχθον.

Η Διοικούσα Έπιτροπή των «Χημικών Χρονικών» απέστειλε τό πρώτον από τής 1/7/47 τεύχος προς άπαντα τά μέλη, άνεξαριήτως του αν ήσαν ή μη ταμειακώς έν τάξει κατά τήν ήμέραν τής άποστολής του μέ τήν βεβαιότητα ότι όπωσδήποτε άμελήσαντες νά τακτοποιηθώσι ταμειακώς θά έσπευδον νά πράξωσι τοϋτο. Αί αυτοί σκέψεις τήν φέρουσιν εις τό νά επαναλάβη τοϋτο προκειμένου και διά τό παρόν τεύχος μέ τήν βεβαιότητα ότι συμβάλει ούτω κατά τό δυνατόν εις τήν ένήμερωσιν των συναδέλφων επί των πάσης φύσεως δυσκολιών τας όποιας άντιμετωπίζει ή ημετέρα Ένωσις.

Τό Δ. Σ. θέλει νά πιστεύη ότι, ή επανάληψις τής υπομνήσεως τής ταχύτερας δυνατής ταμειακής τακτοποιήσεως των μελών τής ημετέρας Ένώσεως, θά φέρι και εις πραγματοποίησιν της, ώστε από του προσεχούς τεύχους νά εύρεθί εις τήν ευχάριστον θέσιν γνωρίζον τήν εκπλήρωσιν ταύτης νά ασχληθί από τής αυτής θέσεως επί άλλων σημείων κοινών προσπαθειών προς δημιουργίαν τής καλλιτέρας αύριον.

Μετα συναδελφικών χαιρετισμών
Τό Διοικητικόν Συμβούλιον τής Ε. Ε. Χ.

ΝΟΜΟΙ, ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ, ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Άριθ. πρωτ. 1068

Άριθ. έγκ. 1 1947

Περίληψις

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Κεφ. 9 του Κώδικος των τροφίμων κλπ. του άφορώντος εις τους όρους, ους δέον νά πληρωσι τά μαγειρικά λίπη και ή μαργαρίνη.

Πρός τούς κ. κ. Γενικούς Διοικητάς, Νομάρχας, Εισαγγελείς Πρωτοδικών και Αισχροκερδειών, Παραρτήματα και Χημικούς του Γεν. Χημ. Κράτους, Αγορανομικάς και Αστυνομικάς Αρχάς του Κράτους, Εμπορικά και Επαγγελματικά Επιμελητήρια

(Κοινοποιουμένη και προς τά Ύπουργεία Εφοδιασμού και Κρατικής Υγιεινής).

Έχουμεν τήν τιμήν νά κοινοποιήσωμεν ύμιν κατωτέρω τήν ύπ' αριθ. 166, 666 δις. 217, 231, 298, 293, 337 του 1946 άπόφασιν του άνωτάτου Χημικού Συμβουλίου «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Κεφ 9 του Κώδικος των τροφίμων κλπ. του άφορώντος εις τούς όρους ους δέον νά πληρωσι τά μαγειρικά λίπη και ή μαργαρίνη μετά τής σχετικής έγκρίσεως των Ύπουργών Εφοδιασμού και Κρατικής Υγιεινής δημοσιευθείσαν εις τό ύπ' αριθ. 198/12 12 46 (τεύχος Β) φύλλον τής Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως και διορθωτέων εις τό ύπ' αριθ. 36 τής 17/3/46 (τεύχος Β) Φ. Ε. Κ., ισχύουσας δε από τής εις αυτήν δημοσιεύσεως.

Έν Αθήναις τή 11 Ιανουαρίου 1947

Ο Γενικός Διευθυντής

Άριθ. 166, 166 δις, 217, 231, 298, 293, 337.

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Κεφ. 9 του Κώδικος των τροφίμων κλπ. του άφορώντος εις τούς όρους, ους δέον νά πληρωσι τά μαγειρικά λίπη και ή μαργαρίνη.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΧΗΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Έχοντες ύπ' όψει τά ύπ' αριθ. 11853, 17517, 18659, 23346, 24034 έ. έ έγγραφα του Γενικού Χημείου του Κράτους, δι' των διαβιβάζονται τά ύπ' αριθ. 74927, 98892 και 95826 έ. έ. έγγραφα του Ύπουργείου Εφοδιασμού και ύπ' αριθ. 83677 έ. έ. του Ύπουργείου Έθνικής Οικονομίας μετά των συνημμένων αυτοίς υπομνημάτων, τό έδάφιον δ' τής παραγράφου 8 του άρθρου 6 του Νόμου 4328 «περί συστάσεως Γενικού Χημείου του Κράτους», τό άρθρον 4 του Διατάγματος τής 31 Οκτωβρίου 1929 «περί κανονισμού τής λειτουργίας και των εργασιών του Άνωτάτου Χημικού Συμβουλίου» ως και τας διατάξεις του Κεφαλαίου 9 του Κώδικος των τροφίμων, ποτών και άντικειμένων κοινής χρήσεως, του άφορώντος εις τούς όρους ους δέον νά πληρωσι τά μαγειρικά λίπη και ή μαργαρίνη, τροποποιούμεν και συμπληρούμεν ταύτας ως άκολουθως:

1. Μαγειρικά λίπη.

1. Εις τήν σελίδα 82 του Κώδικος, ή δευτέρα παράγραφος ή άφορώσα εις τον όρισμόν των μαγειρικών λιπών άντικαθίσταται ως άκολουθως:

«Υπό τό όνομα «μαγειρικά λίπη» νοούνται μείγματα έδωδίων λιπών έν γένει φυσικών ή υδρογονωμένων μετά έξευγενισμένων βρωσίμων έλαίων, και άτινα μείγματα δέον νά έχωσι τήν ύμιν και γενικώς τήν ύφήν του υποστάντος τήξιν (λυωμένου) βουτύρου».

Η σύνθεσις των μειγμάτων τούτων θέλει καθορίζεται έκάστοτε δι' άποφάσεως του Άνωτάτου Χημικού Συμβουλίου.

2. Εις τήν σελίδα 82 του Κώδικος, και μετά τήν 6ην παράγραφον προστίθεται έτέρα παράγραφος έχουσα ούτω:

Πλην τής προσφοράς εις τήν κατανάλωσιν μαγειρικών λιπών εις χύμα επιτρέπεται και ή προσφορά

μαγειρικῶν λιπῶν εἰδικῶς συσκευασμένων μέχρι ποσοῦ μιᾶς ὀκάς.

Διὰ τὰ οὕτω ὑπὸ εἰδικὴν συσκευασίαν εἰς ποσὸν μέχρι μιᾶς ὀκάς προσφερόμενα μαγειρικά λίπη, ἐπιτρέπεται ἔκτος τῶν διὰ τῶν κειμένων διατάξεων ὀριζομένων καὶ

1) ἡ χρῶσις δι' ἀβλαβοῦς φυσικῆς χρωστικῆς (Καρωτίνη, Κουρκουμά ἢ Κρόκκου).

2) ὁ ἀρωματισμὸς διὰ προσθήκης βουτύρου εἰς ποσότητα 5 ο).
Ἡ συσκευασία ἐν γένει τῶν οὕτω ὑπὸ εἰδικὴν συσκευασίαν προσφερομένων μαγειρικῶν λιπῶν, δεόν νὰ ὑποβάληται προηγουμένως εἰς τὸ Α. Χ. Συμβούλιον πρὸς ἔγκρισιν, καὶ δεόν ὡσαύτως τὸσον ἢ ὀνομασία ὅσον καὶ τὰ ἐπὶ τῆς συσκευασίας ἀναγραφόμενα, νὰ μὴ περιέχωσι λέξεις ἢ παραστάσεις ἀπαιτηλᾶς ἢ παραπλανητικᾶς διὰ τοὺς καταναλωτὰς.

Κατὰ τὴν ὑποβολὴν πρὸς ἔγκρισιν τῆς συσκευασίας τῶν μαγειρικῶν λιπῶν, ὁ παρασκευαστὴς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ δηλώσῃ τὴν σύνθεσιν ἣτις καὶ δεόν ν' ἀναγράφηται ἐπὶ τῆς συσκευασίας.

II. Μαργαρίνη

1. Εἰς τὴν σελίδα 83 τοῦ Κώδικος καὶ μετὰ τὴν 3ην παράγραφον προστίθεται παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

Πλὴν τῆς προσφορᾶς εἰς τὴν κατανάλωσιν μαργαρίνης ὡς ἀνωτέρω (εἰς βάρελια ἢ εἰς κύβους) ἐπιτρέπεται ἡ τοιαύτη προσφορὰ καὶ μαργαρίνης εἰδικῶς συσκευασμένης καὶ δι' ἄλλα μέχρι ποσοῦ μιᾶς ὀκάς.

Διὰ τὴν οὕτω ὑπὸ εἰδικὴν συσκευασίαν μέχρι ποσοῦ μιᾶς ὀκάς προσφερομένην μαργαρίνην, ἐπιτρέπεται :

1) ἡ χρῶσις δι' ἀβλαβοῦς φυτικῆς χρωστικῆς (Καρωτίνη, Κουρκουμά ἢ Κρόκκου)

2) ὁ ἀρωματισμὸς διὰ καταλλήλου ἀβλαβοῦς ἀρώματος, ἢ διὰ προσθήκης βουτύρου εἰς ποσότητα 5 ο).

3) Εἰς τὴν οὕτω τυποποιημένην (εἰδικῶς συσκευασμένην μαργαρίνην, δὲν ἐπιβάλλεται ἡ προσθήκη σισαμελαίου.

Ἡ συσκευασία ἐν γένει τῆς οὕτω ὑπὸ εἰδικὴν συσκευασίαν προσφερομένης μαργαρίνης, δεόν νὰ ὑποβάληται εἰς τὸ Α. Χ. Συμβούλιον πρὸς ἔγκρισιν, καὶ δεόν ὡσαύτως τὸσον ἢ ὀνομασία ὅσον καὶ τὰ ἐπὶ τῆς συσκευασίας ἀναγραφόμενα νὰ μὴ περιέχωσι λέξεις ἢ παραστάσεις ἀπαιτηλᾶς ἢ παραπλανητικᾶς διὰ τοὺς καταναλωτὰς.

Προστέτι ὁ παρασκευαστὴς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ δηλώσῃ τὴν σύνθεσιν αὐτῆς κατὰ τὴν ὑποβολὴν πρὸς ἔγκρισιν τῆς συσκευασίας τῆς μαργαρίνης καὶ ἣτις σύνθεσις δεόν ν' ἀναγράφηται ἐπὶ τῆς συσκευασίας.

2. Εἰς τὴν σελίδα 82 τοῦ Κώδικος παρ. 4 ἡ ποσότης τοῦ ἄλατος εἰς τὴν ἀλατισμένην μαργαρίνην καθορίζεται μέχρι 2 ο) ἢ ἀντὶ 5 ο)

Κοινὰ διατάξεις διὰ τε τὰ μαγειρικά λίπη καὶ τὴν μαργαρίνην.

1. Εἰς τὴν σελίδα 83 τοῦ Κώδικος.

α) ἡ πρώτη παράγραφος ἀντικαθίσταται ὡς ἔπεται προστιθεμένης ἐν συνεχείᾳ καὶ ἐτέρας παραγράφου ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἐπὶ τῶν δοχείων ἢ συσκευασιῶν ἐν γένει τῶν μαγειρικῶν λιπῶν, καὶ τῆς μαργαρίνης, δεόν ν' ἀναγράφηται ἡ σύνθεσις αὐτῶν».

Εἰδικῶς ἐπὶ τῶν μέχρι ποσοῦ μιᾶς ὀκάς συσκευασμένων μαγειρικῶν λιπῶν καὶ μαργαρίνης, δεόν ἐπὶ τῶν δοχείων ἢ συσκευασίας ἐν γένει ν' ἀναγράφηται καὶ τὸ καθαρὸν βάρους τούτων.

β) Εἰς τὸ τέλος τῆς 6 παραγράφου προστίθεται παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

Προκειμένου περὶ ἐργαστηρίων ἐν οἷς παρασκευάζονται εἰδικῶς συσκευασμένα μαγειρικά λίπη, καὶ μαργαρίνη, τὸ πρὸς ἀνάμειξιν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν προοριζόμενων βούτυρον δεόν νὰ φέρηται μόνον εἰς ἐν μεγάλον δοχεῖον χωρὶς ἀνωτέρας τῶν 50 χιλ)μων, εἰς ὃ θὰ ἀναγράφηται ἔξωθεν ἡ φράσις «Βούτυρον διὰ τὴν παρασκευὴν μαγειρικοῦ λίπους ἢ μαργαρίνης». Τὸ ἐν λόγῳ βούτυρον δεόν νὰ εἶναι

ὄψωσθήποτε προσμειγμένον μετὰ ἐξευγενισμένου σπορελαίου εἰς ἀναλογίαν 1:1, ἀπαγορευομένης ὄψωσθήποτε τῆς ὑπάρξεως εἰς τὰ ἐν λόγῳ καταστήματα καὶ ἀποθήκας, βουτύρου συσκευασμένου εἰς μικροτέρας περιεκτικότητος δοχεῖα.

2. Εἰς τὴν σελίδα 88 τοῦ Κώδικος αἱ παράγραφοι 5, 6 καὶ 7 ἀντικαθίσταται ὡς ἔπεται :

«Ἀπαγορεύεται εἰς τὰ λίπη ἐν γένει καὶ τὴν μαργαρίνην ἢ προσθήκη οἰωνδήποτε μέσων συντηρήσεως, οἰασθήποτε φύσεως ἀρωμάτων (ἐκτὸς τῆς ὑπὸ εἰδικὴν συσκευασίαν καὶ μέχρι ποσότητος μιᾶς ὀκάς προσφερομένης μαργαρίνης εἰς ἣν ἐπιτρέπεται ὁ ἀρωματισμὸς διὰ καταλλήλου ἀβλαβοῦς ἀρώματος) ὡς ἀνωτέρω, ὡς καὶ πάσης ἄλλης ξένης ὕλης.

«Ἀπαγορεύεται ἡ χρῶσις τῶν διαφόρων λιπῶν καὶ τῆς μαργαρίνης ἔστω καὶ δι' ἀβλαβοῦς χρωστικῆς, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ εἰδικὴν συσκευασίαν καὶ μέχρι ποσότητος μιᾶς ὀκάς προσφερομένων μαγειρικῶν λιπῶν καὶ μαργαρίνης ὧν ἐπιτρέπεται ἡ χρῶσις δι' ἀβλαβοῦς φυτικῆς χρωστικῆς ὡς ἀνωτέρω.

«Ἀπαγορεύεται ἡ προσθήκη βουτύρου εἰς τὰ μαγειρικά λίπη καὶ τὴν μαργαρίνην ἐκτὸς τῶν ὑπὸ εἰδικὴν συσκευασίαν καὶ μέχρι ποσότητος μιᾶς ὀκάς προσφερομένων μαγειρικῶν λιπῶν καὶ μαργαρίνης, ὅσον ἐπιτρέπεται ἡ προσθήκη βουτύρου πρὸς ἀρωματισμὸν εἰς ποσότητα 5 ο)»

Ἀπαγορεύεται ἡ εἰς χυμὰ διάθεσις εἰς τὴν κατανάλωσιν ὡς καὶ ἡ πώλησις τῶν εἰδικῶς συσκευασμένων μέχρι ποσοῦ μιᾶς ὀκάς μαγειρικῶν λιπῶν καὶ μαργαρίνης ἐπιτρεπομένης μόνον τῆς διαθέσεως τούτων συνεσκευασμένων.

3 Εἰς τὴν σελίδα 92 τοῦ Κώδ. προστίθεται ὄγδοον ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

8) Διάκρισις χρωστικῶν ὑλῶν.

Διὰ τὴν διάκρισιν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιτρεπομένων πρὸς χρῶσιν τῶν μαγειρικῶν λιπῶν καὶ τῆς μαργαρίνης, φυτικῶν χρωστικῶν, ἀπὸ τῶν τεχνητῶν τοιούτων, ὀρίζεται ἡ δοκιμασία τῆς βαφῆς ἰνῶν ἀπολιπανθῆτος ἐρίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1946.

Ὁ Πρόεδρος
ΑΛ. ΒΟΥΡΝΑΖΟΣ

Ἐγκρίνομεν τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου, εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ καθορίζομεν χρόνον ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν δημοσιεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1946.

Ἄριθ. πρωτ. 5460

Ἄριθ. Ἐγκυκλ. 2 1947

Περίληψις

Περὶ καθορισμοῦ εὐαλλοιώτων τροφίμων

Πρὸς τοὺς κ. κ. Γενικοὺς Διοικητὰς, Νομάρχας, Εἰσαγγελεῖς, Πρωτοδικῶν καὶ Αἰσχροδιαιτέων, Παρ)τα καὶ Χημικοὺς τοῦ Γεν. Χημ. Κράτους Ἀγορανομικὰς καὶ Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους, Ἐμπορικὰ καὶ Ἐπαγγελματικὰ Ἐπιμελητήρια.

Κοινοποιουμένη καὶ πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐφοδιασμοῦ καὶ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς.

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν ὑμῖν κατὰ τέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 30082)1946 ἀπόφασιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐφοδιασμοῦ ἐκδοθεῖσαν συνωδᾶ ταῖς κειμένης διατάξεσιν κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 302)1946 ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀφορῶσαν εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν εὐαλλοιώτων τροφίμων ἐφ' ὧν θέλει ἰσχύει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρώτης ἐξετάσεως ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κατ' ἔφεσιν τοιαύτην ἠβελον εὐρεθεῖ ταῦτα ἠλλοιωμένα, δημοσιευθεῖσα δὲ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 15 τῆς 11 Φεβρουαρίου 1947 (τεῦχος β' φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ διορθώσεως ἡμαρτημένων εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 45 τῆς 3-4 47 (Τεῦχος Β') Φ.Ε.Ε. καὶ ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν δημοσιεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Μαρτίου 1947

*Αριθ. 30082

Περί καθορισμού τῶν εὐαλλοιώτων
τροφίμων ἄρτου κ.λ.π.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 28 παράγρ. 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 136]1946 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 10]11-5 46 Ν. Δ. «περὶ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 302]22-10 46 ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου, καθορίζομεν ὡς εὐαλλοιώτα ἐφ' ὧν ἰσχύει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρώτης ἐξετάσεως, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κατ' ἔφεσιν τοιαύτην ἤθελον εὐρεθῆ ἡλλοιωμένα τὰ κάτωθι:

Ἄρτον, ἄρτοσκευάσματα, βούτυρον νωπὸν, γάλα νωπὸν, ἀφρόγαλα, γιαούρτην, κρέμα, ριζόγαλα γλυκίσματα παντὸς εἶδους, παγωτά, τυρὸς μαλακός, διατηρημένα ὡς ἰχθύων, ὡς καὶ πιεστή ζύμη ἄρτοποιίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26ῃ Νοεμβρίου 1946

*Αριθ. Πρωτ. 53060

*Αριθ. Ἐγκ. 3 1947

Περίληψις

«Περί παρατάσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 142]1943 ἀποφάσεως περὶ καθορισμοῦ ποσοστοῦ σακχαρίνης τοῦ Κράτους ἢν δέον νὰ περιέχῃσι τὰ διὰ σακχαρίνης παρασκευαζόμενα ἀεριοῦχα ποτά, ὡς ἐτροποποιήθη, καὶ συμπληρώθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 74]1946 τοιαύτης.

Πρὸς τοὺς κ. κ. Γενικοῦς Διοικητὰς, Νομάρχας, Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν καὶ Αἰσχροδικειῶν Παραρτήματα καὶ Χημικοὺς τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, Ἀγορανομικὰς καὶ Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους, Ἐμπορικὰ καὶ Ἐπαγγελματικὰ Ἐπιμελητήρια.

(Κοινοποιουμένη πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐφοδιασμοῦ καὶ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς).

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν ὑμῖν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 406]1946 ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου «περὶ παρατάσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 142]1943 ἀποφάσεως περὶ καθορισμοῦ ποσοστοῦ σακχαρίνης παρασκευαζόμενα ἀεριοῦχα ποτά», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 74]1946 τοιαύτης, μετὰ τῆς σχετικῆς ἐγκρίσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐφοδιασμοῦ καὶ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 19 τῆς 15 Φεβρουαρίου 1947 (Τεύχος Β') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἰσχύουσας δὲ ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν δημοσιεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαρτίου 1947

*Αριθ. 406]1946.

Περί παρατάσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 142]1943 ἀποφάσεως «περὶ καθορισμοῦ, ποσοστοῦ σακχαρίνης τοῦ Κράτους ἢν δέον νὰ περιέχῃσι τὰ διὰ σακχαρίνης παρασκευαζόμενα ἀεριοῦχα ποτά» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 74]1944 διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 74]1946 τοιαύτης.

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΧΗΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 31384 ἐ.ξ. ἔγγραφο τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους δι' οὗ διαβιβάζει τὸ ὑπ' ἀριθ. 137534]37 ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ δι' οὗ ζητεῖται ἢ παράττοις τῆς ὑπ' ἀριθ. 142]1943 ἀποφάσεως ἡμῶν ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 74]1946 τοιαύτης, δι' ἧς ἐπιτρέπεται ἢ χρησιμοποιοῦν σακχαρίνης τοῦ Κράτους διὰ τὴν παρασκευὴν ἀεριοῦχων ποτῶν, τὸ ἐδάφιον δ' τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 4328 «περὶ συστάσεως Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1929 «περὶ κανονισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου, τὴν ὑπ' ἀριθ. 142]1943 ἀπόφασιν ἡμῶν «περὶ καθορισμοῦ ποσοστοῦ σακχαρίνης τοῦ Κράτους ἢν δέον νὰ περιέχῃσι τὰ διὰ σακχαρίνης παρασκευαζόμενα ἀεριοῦχα ποτά, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 74]1946 ἀπόφασιν ἡμῶν περὶ τροποποιήσεως καὶ συμ-

πληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 142]1943 ἀποφάσεως ἡμῶν, ἀποφασίζομεν ὅπως παραταθῆ ἢ ἰσχύς τῆς ὑπ' ἀριθ. 74]1946 ἀποφάσεως ἡμῶν, ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἐξάμηνον. ἀφ' ἧς αὕτη ἔληξεν, ἦτοι μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1947 καθ' ὅσον δὲν ἐξέλιπον εἰσέτι οἱ λόγοι οἵτινες ἐπέβαλον τὴν χρησιμοποίησιν σακχαρίνης τοῦ Κράτους εἰς τὰ παρασκευαζόμενα ἀεριοῦχα ποτά.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Ἰανουαρίου 1947

Ὁ Πρόεδρος

Ἐγκρίνομεν τὴν δημοσίευσιν διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου καὶ καθορίζομεν χρόνον ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς, ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν δημοσιεύσεως

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7ῃ Φεβρουαρίου 1947

Οἱ Ὑπουργοί

*Αριθ. πρωτ. 9211

*Αριθ. ἐγκ. 4 1947

Περίληψις

Περί τροποποιήσεως τῆς σχετικῆς παραγράφου τοῦ Κώδικος τροφίμων τῆς ἀφορώσης εἰς τὴν χρῶσιν τοῦ βουτύρου.

Πρὸς τοὺς κ. κ. Γεν. Διοικητὰς, Νομάρχας, Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν καὶ Αἰσχροδικειῶν, Παραρτήματα καὶ Χημικοὺς τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, Ἀγορανομικὰς καὶ Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους, Ἐμπορικὰ καὶ Ἐπαγγελματικὰ Ἐπιμελητήρια.

(Κοινοποιουμένη καὶ πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐφοδιασμοῦ καὶ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς).

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν ὑμῖν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 75]1946 ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου «περὶ τροποποιήσεως τῆς σχετικῆς παραγράφου τοῦ Κώδικος τροφίμων τῆς ἀφορώσης εἰς τὴν χρῶσιν τοῦ βουτύρου» μετὰ τῆς σχετικῆς ἐγκρίσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐφοδιασμοῦ καὶ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 125]3-8 1946 (τεύχος Β') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἰσχύουσας δὲ ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν δημοσιεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17ῃ Ἀπριλίου 1947

*Αριθ. 75]1946

Περί τροποποιήσεως τῆς σχετικῆς παραγράφου τοῦ Κώδικος τροφίμων τῆς ἀφορώσης εἰς τὴν χρῶσιν τοῦ βουτύρου.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΧΗΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ὑπ' ἀριθ. 6751, 6919 ἐ.ξ. ἔγγραφα τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους δι' ὧν διαβιβάζει τὸ ὑπ' ἀριθ. 21070]46 ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ, τὸ ἐδάφ. δ' τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4328 «περὶ συστάσεως Γεν. Χημ. τοῦ Κράτους», τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Δίτου τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1929 «περὶ κανονισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου, ὡς καὶ τὴν σχετικὴν παράγραφον τοῦ Κώδικος τροφίμων (σελις 77) τὴν ἀφορῶσαν εἰς τὴν χρῶσιν τοῦ βουτύρου, τροποποιούμεν τὴν παράγραφον αὐτὴν ὡς ἀκολούθως:

Ἐπιτρέπεται ἢ χρῶσις τοῦ νωποῦ βουτύρου δι' ἀβλαβῶν φυτικῶν χρωστικῶν, ἀλλὰ μετὰ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ δηλοῦται ἐπὶ τῆς συσκευασίας καὶ ἐν γένει κατὰ προσφορὰν τοῦ πρὸς πώλησιν καὶ δι' εὐδιακρίτων γραμμάτων διὰ τῆς λέξεως «κεχωρισμένον».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Ἰουνίου 1946

Ἐγκρίνομεν τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ καθορίζομεν χρόνον ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν δημοσιεύσεως,

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Ἰουλίου 1946.